

„СОЦИАЛИСТЪ“

излиза въ Вторникъ и Петъкъ

Редакцията и Администрацията се намиратъ въ СОФИЯ.

Неплатените писма не се приематъ.

Ръкописи не се връщатъ

СОЦИАЛИСТЪ

ОРГАНЪ НА РАБОТНИЧЕСКАТА СОЦИАЛЪ-ДЕМОКРАТИЧЕСКА ПАРТИЯ.

Абонаментътъ се предлага

на 10 —

6 —

2 50

много лена 14

обявения се плаща по 10 ст. на редъ на 4 стр.

Никакви поръчки, не придружени съ стойността, не се изпълняватъ.

Единъ брой 10 ст.

LE SOCIALISTE

Organe du Parti Démocrate-socialiste des travailleurs bulgares

Adresse: Rédaction
„SOCIALISTE“
Sophia.

DER SOZIALIST

Organ der bulgar. Sozialdemokratischen Arbeiterpartei

Въстникъ „Социалистъ“ се намира за продажъ въ София, веднага следъ отпечатването му, у следующите продавници:

Централната книжарница и тютюнопродавницата въ градската градина;

Тютюнопродавница до магаз. „Митрошиновъ“, „Търговска“ улица;

Тютюнопродавница „Верлинъ“, на „Александровски площадъ“;

Тютюнопродавница на Хайдутовъ при двора;

Книжарница Телбизовъ при Народното Собрание.

Новитѣ иновери на капитализма.

Последното време, времето на всѣкакви акционерни дружества и ламтении за осигуряване на по голѣми печалби, се ознаменува съ появяването на още двѣ едри акционерни дружества — „Балканъ“ и „Отечество“.

Основния капиталъ на първото е 2.000.000 лева златни, разпредѣленъ на 20.000 акции, 100 л. златни всѣка една. Основния капиталъ на второто е 1.000.000 л. зл. разпредѣленъ на 20.000 акции, всѣка 50 л. златни.

Основателитѣ и на двѣтѣ тия дружества сж все добри богаташи: банкери и предприемачи, и, както се вижда, работитѣ имъ тръгнали на добръ. Като си правятъ реклами, че тѣ сж основали двѣ чисто народни дружества, подъ видъ, че ще облагодѣтелствуватъ проститѣ смъртни, като гледатъ колко могатъ повече да прибератъ спестенитѣ имъ малки сумми въ тия спекулативни предприятия, подъ видъ че ще застрахуватъ имотитѣ, даже и живота на хората, които успѣятъ да привлечатъ въ мрежата си, тия г-да основатели сж распродали и ангажирали вече голѣма частъ отъ акциитѣ и сж „осигурили“ преди всичко себе си въ захванатото дѣло.

Не ще и дума, че качеството „народно дѣло“ както и разни други въхвалявания, които тия дружества сами си даватъ, се измислюватъ отъ спекулативния умъ на господа основателитѣ, които отъ сега още се обаяватъ отъ очакванитѣ тлѣсти доходи. Но до колко тия акционерни дружества сж „народно дѣло“, се вижда вече отъ раскритията, които се направиха за друж. „Балканъ“. Едвамъ що се основа, то вече сколаса да „распродаде“ свойтѣ акции, тъй като самитѣ основатели сж задържали всичкитѣ акции. Едни отъ основателитѣ му сж: извѣстния у насъ предприемачъ на най едри предприятия г. Ив. Грозевъ, и международния спекулантъ г. Евлогий Георгиевъ, който въ едно и сжщо време е българинъ, русинъ и ромънецъ, макаръ че е родомъ българинъ. Този сжщия „български патриотъ“ е единъ отъ най голѣмитѣ акционери на ромънскитѣ застрахователни дружества „Дачия Романия“ и „Национала“. Напоследъкъ понеже ромънското правителство не допустна бъл. застрахователно дружество „България“ да работи въ Ромъния, нашето правителство въ името на „патриотизма“ ще трѣбва да запрети на горнитѣ двѣ ромънски дружества да работятъ въ България. Но колко скоро се изобличава този „патриотизмъ“! Предъ видъ опасността за запрещаването на „Дачия“ и „Национала“ да работятъ въ България, г. Евлогий Георгиевъ „български патриотъ“ ще има да изгуби една голѣма частъ отъ тлѣститѣ печалби, извлечени до сега отъ България.

Трѣбва да му се потърси цѣртъ. За това „Дачия“ и „Национала“ преставатъ да съществуватъ въ България само по име, а акциитѣ на основаното на тѣхно мѣсто „Балканъ“ се разпредѣлятъ така: 7500 акции съ стойностъ 750000 принадлежатъ на горнитѣ ромънски дружества; 1000 акции сж задържали отъ тѣхния главенъ акционеръ г. Евлогий Георгиевъ; следъ това Бр. Паница и г-нъ Юрд. Джамджиевъ взиматъ по 1000 акции, а други нѣколко по нѣколко стотини акции. По този начинъ „Дачия“ и „Национала“ пакъ ще взиматъ най голѣмата печалба (65 % на чистия доходъ, и 6 % отъ останалото) и отъ всичката тѣзи дѣлка г-нъ Евлогий Георгиевъ взима най тлѣстото и най голѣмо кѣсче, а заедно съ него, казано пѣтиомъ и г. Гешевъ, роднина на Е. Георгиевъ, доста ще се облажи като финансовъ министъръ, който най много е залѣгалъ да устрои възи комшийска и роднинска работа. Останалата пѣкъ печалба ще се раздѣля между Бр. Паница, г. Ю. Джамджиевъ и други нѣколко богаташи.

Интересното е, че въпрѣки увѣренятия на „Балканъ“ че основния капиталъ 2 мил. лева билъ *напълно внесень*, основателитѣ въсшпностъ сж *ангажирали* за себе си по 1000 и повече акции като ще очакватъ отъ поватѣшнитѣ си спекулации да имъ се дигне курсъ и сетнѣ ще ги продаватъ на малки акционери за повече отъ сто лева, за да турятъ въ джеба си горницата. Такъвъ единъ гешевъ е напълно „патриотическо“ дѣло, но както читателтъ вижда, разносикъ на този „патриотизмъ“ на голѣмитѣ акционери ще се заплащатъ отъ джеба на польганитѣ за „пчастие“ малки акционери.

Дружеството „Отечество“ нѣма въ своя съставъ Евлог. Георгиевци, заговя и неговата подписка още се продължава. Но и тамъ г-да основателитѣ за благовременно сж турили на рѣка нуждното число акции, като ще очакватъ отъ понатѣшната продажба на акциитѣ да дотъкмятъ основния капиталъ.

Основанието почти едновременно на „Балканъ“ и „Отечество“ е развързало много язици, раздразнило много вълчи алетити, което и причини да се дигне голѣмъ шумъ около тѣхъ. Понеже тия дружества отъ сега още сж си обявили война, за кое отъ тѣхъ да си обезпечи по голѣми доходи изъ джеба на сиромашта. въ нашата буржуазия се породиха така сжщо кавги въ полза на едното или другото дружество. Враждата, породена въ тѣсния кръгъ между вѣколцината мазни търтеи на „Балканъ“ и „Отечество“ успѣ толкова да се раздуха, щото вече се пренесе и въ обществото, гдѣто двѣтѣ дружества си създадоха и два враждебни лагери между буржуазнитѣ кръгове. Акционеритѣ на старото застрахователно дружество „България“ така сжщо се намѣсиха, предъ видъ на новитѣ и опасни конкуренти — „Балканъ“ и „Отечество“. И както е обикновено, едни и другитѣ се нахвърлятъ като вълци едни врѣзъ други, готови единъ другиму да ударатъ кракъ, да си извадятъ очитѣ, да си приписватъ най-лошитѣ качества и да компрометиратъ „честното търговско име“ на основателитѣ. Най-сетнѣ това ламтение къмъ раздѣла на бѣдъщи грабежи, което възбуди грабливитѣ инстинкти на заинтересованитѣ, исконна и въ печата. Главнитѣ буржуазни вѣстници вече сж се раздѣлили на двѣ, като едни държатъ страната на „Балканъ“, а другитѣ — на „Отечество“, и като забравятъ

единъ другъ да се оправдаватъ и да се обвиняватъ въ „подкупеностъ“. Ви рѣкълъ човѣкъ че всички сж прави и се въодушевяватъ само отъ „патриотизма“ макаръ и по отрано да се знае, че буржуазнитѣ вѣстникари сж *платени* защитници на една или друга отъ буржуазнитѣ партии . . .

Разбира се, че въ всичката тая магла и гюралтия дигната около друж. „Балканъ“ и „Отечество“ най много трѣбва да си отворятъ очитѣ малкитѣ търговци и занаятчи; гюралтията се вдига не за да се ошастливи онзи бѣденъ българинъ, комуто търтеитѣ около „Балканъ“ и „Отечество“ ще прибератъ паритѣ изъ джеба, а кое отъ двѣтѣ дружества да одържи върхъ и да спечели довѣрието на лѣковѣритѣ акционери.

Но и въ единия и другия случай ще одържи върхъ не едно „народно дѣло“, а едно чисто капиталистическо, експлоататорско дѣло. Основателитѣ на горнитѣ двѣ спекулантски дружества не ще сж толкова прости, за да не се възползватъ отъ всички възможни срѣдства, чрѣзъ които ще трѣбва да се докаратъ въ тѣхнитѣ джебове, безъ капка трудъ, най много пари. Както „Балканъ“ така и „Отечество“ сж плодъ на онова силно стрѣмление, което е обхващало българската буржуазия главно отъ 18 май м. г. да сгруппира свойтѣ капитали и да ги влага въ едро предприятия. Тия двѣ акционерни дружества сж едно отъ многото такива основани вътрѣ въ една година, които подмогнати отъ разнитѣ отстъпки на правителството, отъ привилегиитѣ на закона за индустрията, и отъ чуждостраннитѣ капитали, турятъ основата на бѣдъщитѣ едри капитали въ България.

Следъ това явява се въпросъ за насъ, работницитѣ и сиромаситѣ; ний ясно трѣбва да разберемъ: въ какво се състои „патриотизма“ на „Балканъ“ и „Отечество“? Съ какво тѣ ще ни облагодѣтелствуватъ: дали съ това, че вмѣсто английскитѣ или ромънскитѣ капиталисти, за напредъ нашитѣ имоти ще се застрахуватъ отъ български капиталисти? По това за насъ е все едно: ромънецъ или българинъ ще заплаща за изгорилата ни къща това е безразлично и най сетнѣ, ромънци или българи ще се ползватъ отъ сиромашката кисия, все сиромаситѣ ще теглятъ. Тогава работата е много проста: българскитѣ капиталисти се мчатъ да ударятъ кракъ на чуждостраннитѣ, за да иматъ само тѣ да плякосватъ спестеното отъ кървавия трудъ на работника и занаятчията.

Само по себе си застраховката противъ пожари и разни природни стихии е едно благодѣяние за обществото. Но ний искаме щото това благодѣяние да не се експлоатира съ мръсната цѣль, — да си пълнитъ кесииитѣ разнитѣ Грозевци и Евлогий Георгиевци, които и безъ това сж натрупали отъ грѣба на сиромашта грамадни капитали. Ний искаме щото застраховката да се извършва отъ обществото за въ полза пакъ на сжщото общество. Ний искаме, щото то да бѣде основано върху принципа на взаимнообразното подпомагане и осигуряване. Нима това, което ще извършватъ „Балканъ“ и „Отечество“ не би могло да се извършва отъ самата държава? Нима сжщната тѣзъ държава, която изсмуква отъ народа и послѣдния му спестенъ грошъ въ видъ на разни данъци, не би могла да застрахува и неговитѣ имоти, даже и животъ.

Както и да било, обаче капитализмътъ върви изъ своя пѣтъ: той расте и заяква, той

пуца по дълбоко своите корени въ нашето общество и нека никой не се лъжи отъ хубавитъ думи „общо благо“, „патриотизъм“, „увеличение добротестината на народа“, съ които буржуазията печатъ и управници искатъ да замазватъ очитъ на работниците и малките стопани.

Капитализмътъ продължава да раздѣля на двѣ противоположни класи нашето общество, и когато управляющитъ партии бързатъ да прибиратъ къмъ себе новитъ фабриканти, предприемачи и банкери, нека ний, работниците, по силно се съединяваме по между си и да дамъ мощно подкрѣпление на работническата социалистическа партия!

ВЪТРЕШНА ХРОНИКА.

— **Интернирвания.** Интерниранъ е отъ Кюстендилъ за Ломъ младия гражданинъ А. Раздоловъ, единъ отъ възстаницитъ, които неотдавна се върнали отъ Македония. Раздоловъ е Кюстендилски гражданинъ, гдѣто е и семейството му; полицията го грабва, откъдя го отъ семейния кръгъ и го праща нѣкадъ си, гдѣто той нѣма никого и е принуденъ просто да гладува. По застъпването на македонския комитетъ, Раздоловъ е оставенъ да живѣе въ София. Ний не за пръвъ пътъ сме казвали, че правото да се интернира, дадено на властта, е едно отъ най голѣмитъ произволи, насочени противъ свободата и правата на народа. То е едно наследство отъ Стамболова, което Стоиловъ съ всички средства съ помъжи да задържи за себе си, за да може сега да произволничи, да потъква, въ който часъ и минута поиска, правото, дадено отъ конституцията на всѣки гражданинъ да живѣе гдѣ и колкото иска. То е една подпорка, *нуждна само за тиранитъ*; то е едно оръжие насочено всегдѣ противъ народа. Ний ще отакваме, че въ приближащата сесия на Нар. Събрание, защитниците на народнитъ правдини ще поискатъ да се отнеме това право на полицията да раскарва гражданитъ отъ единия край на България до другия по кефѣтъ на единъ министръ и на неговитъ мѣстни агенти.

— **Широко е около шията на управляющитъ.** Тѣ сж проглушили свѣта съ своята „върноподанностъ“ и „привързаностъ“ къмъ князь Фердинандъ; но за да докажатъ тѣзи си „привързаностъ“, тѣ съвсемъ безцеремонно бъркатъ въ кисията на народа и пилѣятъ по вѣтъра скътаната чрезъ кървавъ потъ сиромашка пара. По край многото расходи и поерѣщания на княза, единъ вѣстникъ донася новината, че въ Пловдивъ единъ инженеръ билъ вече натоваренъ да изработи планъ за съграждане на новъ палатъ за княза. До сега княза располага съ

богати палати въ София, Руссе, Евксиноградъ, Търново и може би още нѣкадъ, — твърдѣе възможно да сме забравили, тъй като не сж единъ не сж два. Сега ще си има палатъ на най хубавото мѣсто въ Пловдивъ. Расправятъ чекмиза е твърдѣе богатъ човѣкъ, и не бихме имали нищо противъ, ако той на свои разноси си построене палатъ въ всѣки градъ на България. Но да се построятъ тѣ на народенъ гърбъ за развлеченията и удобствата само на единъ човѣкъ — това е недопустимо. Не желаятъ ли министритъ да препорѣчатъ на княза да поживѣе поне единъ мѣсецъ въ нѣкоя селска колиба, тамъ гдѣто живѣе *българския гражданинъ*, за да си прѣдстави по ясно колко струва построяването на единъ палатъ на народни средства? Въ туй време, когато сакати и болни работници, стари и семейни учители, сж оставени съвсемъ на произвола на сждбата, селенитъ сж потънали въ дългове, силнитъ на деня сж се смаяли какъ да пилѣятъ събраната отъ бирничитъ и стражаритъ народна пара. Но както казахме, управничитъ вършатъ това отъ името на своята „върноподанностъ“. Хубаво щѣе да бѣде, ако тѣзи *своя* „върноподанностъ“ тѣ поддържаша изъ *своя* джебъ.

— **Строително акционерно дружество** се е основало миналия мѣсецъ въ Варна. На 25 м. м. то е отворило една подписка за 2,000 000 л. въ 20,000 акции по 100 л. едната. Това дружество има за цѣлъ да построява разни свои и чужди здания въ България, да върши търговия съ разенъ строителенъ материалъ, да приготви влява такъвъ, и да върши разни банкерски операции съ свободнитъ си капитали. Както вижда читателтъ, това е едно доста широко предприятие, което далечъ надминава силата на нашитъ малки майстори долгери. Само по себе си се разбира, че и по пататашното развитие на това капиталистическо дружество ще нанесе смъртенъ ударъ на опъзи система, по която работничитъ долгери у насъ, групирани въ малки дружинки подъ командата на единъ майсторъ, предприематъ разнитъ постройки.

— **Не по-малко отъ „юргантъ“** на книжничитъ и фарисейтъ, *Миръ* ни задължава и другъ единъ „юрганъ“ — „юргантъ“ на несъществуващата или по-добрѣ съществуващата въ бездѣното чръво на В. Министерство „военна“ партия въ *Военни Листъ*. Но този побратимъ, въ обръщанieto на своитъ умствененъ кожухъ, е тъй трогателенъ, щото най-обикновенната запущалка отъ бирено шише би паднала въ отчаяние и би потънала въ земята отъ момински срамъ предъ безграничността на тѣпоумието и колосалността на неувѣжеството му. Впрочемъ, това е твърдѣе естествено. Вѣстникъ, който се „списва“ между шумътъ на шантана, азартътъ на „бакхарата“ и паритъ на „оката“, освенъ глупости нищо друго не може да. Макарь и развѣнчанъ отъ инпозантната титла „юрганъ на военната партия“, той си остава все сжщия. Язикътъ, обноснитъ и замашкитъ му сж чисто шантански,

т. е. прошарени съ тлѣсти приказки, окичени съ атрибутитъ на сукактъ и обкрѣжени съ дързостта на пийналь подпоручикъ. Развързаността, рѣшителността и легкомислието му сж досущъ коварджийски. Сждбинитъ на българския народъ, отъ сждния джебъ на когото живѣятъ всички явни и тайни членове на „военната“ партия, се турятъ на карта съ сждната легкомисленостъ, съ каквато младия „аджамия“ подпоручикъ — послѣднитъ си петъ лѣва, взети преди малко на заемъ. Що се отнася до разсждненията, до логиката, до мислитъ, които намиратъ благосклонно гостоприемство въ колонитъ му, то тѣ още отъ единъ километръ разстояние миришѣтъ на „поповка“, „пушени язици“ и Св. Ивановски скариди.

— **Преслѣдване на македонскитъ революционери.** Тѣзи смѣли борци за освобождението на Македония, които сж си заложили главата за това велико дѣло, които иматъ на знамето си девизътъ „Свобода или смъртъ!“, следъ като биватъ избивани отъ крушумтъ на азиатскитъ варвари, изложени сж и на преслѣданията на българското правителство. Г. Стоиловъ е пустналь шпионска и полицейска паплечъ да души по границитъ и пресрѣща съ шикове, даже и съ куршуми тия благородни мъже, които истребени на половина, търсятъ прибѣжище въ братската страна, наскоро освободена отъ това сжщо турско нѣгъ, противъ което тѣ са отишли да воюватъ. Въ Бургасъ има много арестувани; нѣбли роти войски сж пустнати да издирватъ и арестуватъ върналитъ се възстаници. Нѣкои искатъ да кажатъ, че правителството даже е влѣзло въ споразумѣние съ турската полиция, та солидарно да слѣдитъ движението на възстаницитъ. Всички си припомняме какъ подло и дволично поведение държаша правителственитъ вѣстници, когато се започна преминаването на четитъ въ Македония. Сега се потайватъ като плѣхове, когато полицията бѣснѣ по границитъ. Сега тѣ сж първи, които се подсмиватъ надъ нещастieto на възстаницитъ. Ний протестираме противъ тия гонения и произволи на властта.

— **Сгруппиране на капиталитъ.** Неотдавна двѣ акционерни търговски индустриални банки се основали въ Руссе и Пловдивъ. Най богатитъ адвокати, предприемачи и търговци въ Руссе и Пловдивъ, сж вложили капиталитъ си въ тия банки; тѣ въ сжщо време като основатели, ще има да извличатъ най тлѣститъ доходи отъ тѣхнитъ операции. Основния капиталъ на русенската банка е 1,200 000 л. златни; основния капиталъ на пловдивската е 1,500,000 л. зл., раздѣлени на 15000 акции по 100 л. Главната задача на тия банки, както и самото имъ название показва, е да се сгруппиратъ повече капитали на расположението на бѣдаци фабриканти, предприемачи и едри търговци.

— **Висшия учебенъ съвѣтъ** се отворилъ на 25 тогъ отъ министрътъ на просвѣщенieto. Правителственитъ вѣстници и партизани бързатъ

ПОДЛИСТНИКЪ

Работническата кооперация „Vooruit“ въ гр. Гандъ.

(Продължение отъ бр. 84).

Само хлѣбарницата е направила едно обръщение отъ 317,364 л. 89 ст. отъ които 129,555 л. 58 ст. раздадени мѣжду членоветъ и 39,670 л. 45 ст., постѣпило въ кассата. А отъ кундурджийницата, дрѣхарницата и бакалничитъ е раздадено кяръ, мѣжду членоветъ, отъ 21,122 л. 24 ст.

Като прибавимъ при това, че кооперацията се усилва съ повече и повече и взема сѣ по голѣми размѣри въ всѣко отношение, паралелно съ усиляването на социалистич. движение, може да си представи човѣкъ каква трѣба да бѣде радостта на кооператоритъ въ особености на основателитъ и, които бѣха турили началото на това въ виспа степенъ полѣзно дѣло въ една маза, съ нищожни срѣдства, преди 21 години!)

Въ заключение на това описание нека спомѣнемъ още за материалнитъ и морални ползи, което докаква, на своитъ членове и социалистич. пропаганда, кооперацията Vooruit. Тѣ сж много. Въ материално отношение гандъ-

1) Спорѣдъ устава на Vooruit, всѣкой новъ членъ трѣба да плати 1 левъ, който му се одържа отъ кяра за първото месѣсечие, отъ какъ е постѣпилъ за членъ. За да получава, въ случай на нужда, хлѣбъ или лѣкарства безъ лари той трѣба да плаща по 5 стот. въ недѣлята. За да бѣде избранъ за членъ на кооперативния съвѣтъ трѣба да е билъ една година, най-малко, членъ въ нѣкое социалистич. работи, дружество и една год. членъ на Vooruit. — Отъ сега нататѣкъ кяра ще се распредѣля между членоветъ всѣки 3 мѣсена

ския социалистъ-кооператоръ прави една неосѣтна економия, купува си евтини и доброкачественни продукти, храни се и се облича добрѣ, набавя си евтини или даромъ лекарства и въ случай на нужда взема пари съ малка една лихва. Освѣнъ това, въ случай на болѣсть, стачка или изпълненъ по социализма той се издържа отъ кооперацията и му се намчра работа. Ако ли е осѣденъ въ тъмниченъ затворъ, той и неговата фамилия се еднакво издържатъ отъ Vooruit. Покрай моралнитъ ползи нека посочимъ на слѣдующитъ: работничитъ се привличатъ по лесно къмъ социализма и чувствата на солидарностъ и съгласие сж по-вече развити, значително малкото употребение на ракията отъ работничитъ, привличание на младитъ работници къмъ социализма, а така сжщо и на женитъ. Женското движение въ Гандъ е доста силно. На чело на това движение стои социалистическата пропагандистка Емилия Клайсъ, редакторка на в. „Женски права“. Вънъ отъ това Vooruit е послужилъ за по доброто организиране и поддържане на социалистич. устна и писменна пропаганда.

Писменната пропаганда се води най-главно отъ ежедневния вѣстникъ „Vooruit“, който се издава въ 18000 екземпляра, на денъ, и струва 2 стот. №, и „Орава“, еженедѣленъ вѣстникъ предназначенъ исклучително за пропаганда изъ между селската масса. Освѣнъ това се издаватъ редъ брошури, книги, манифести, засѣгающи всички важни общественни и политически въпроси. Цѣла фаланга отъ прѣдани и рѣшителни младежи се распрѣсва, недѣленъ денъ, изъ градоветъ и селата на Фландрия за да продаватъ или раздаватъ даромъ вѣстници или брошури, или пъкъ да държатъ сказки!

Тия младежи слѣдватъ зимно врѣме училището за „социалистич. оратори“, на което самото название опредѣля неговата цѣлъ. Тамъ се държатъ сказки и се водятъ прѣния върху социализма. 1)

(Слѣдва).

1) Може още нѣколко думи въ опровержение на твърдението на фарисействующитъ „демократи“ около в. *Прогресъ* върху „белгическата“ дѣятелност на белгийскитъ ни другари. Нѣма страна, гдѣто социалистич. пропаганда се води тъй мажестивно и „шумно“, както въ Белгия! При всѣко едно реакционно дѣйствие на правителството, белгийския социалистъ се нарежда подъ червено знаме и, подъ звуковетъ на музиката и революционнитъ пѣсни, той стройно отива да протестира изъ улицитъ и по мегданитъ. Никоя страна не е видѣла такива грандиозни манифестации, каквито бѣха на пр. въ Белгия, отъ страна на социалиститъ, прели гласуването на оня реакционенъ общински избирателенъ законъ, нареченъ законъ на „Четертѣхъ безчестия“ отъ Анселя; или по закона, съ който се нвежда за нагрѣдъ протекционната система; и какъто е случая сега-за-сега за прислѣдението на Конго къмъ Белгия и новия незуитски „Училищенъ законъ“. Митинги, кортежи — на прѣдъ и всѣкога

Но не е само това. Когато се прѣдстави случай да се празнува нѣкой тържественъ денъ за пролетариата, какъто е на пр. 1 Май, белгийския социалистъ се не сипра поедъ нищо: той широко извързва своята кисия, само в само празнуването да стане по тържественно и по „шумно“. Само за празнуването на 1 Май т. г. Vooruit похлѣчи повече отъ 5000 лева! Това празнуване бѣ „тържественно и чудно“. Цѣла социалистич. Белгия бѣ се стекла за да присѣствува или го види! Единъ часъ и половина трѣбваше зрителя да стои на едно мѣсто за да може да изгледа цѣлия кортежъ! И картината бѣ величествена. Вънъ отъ многостното червено знамена, 5 музика, смѣсеня хоръ отъ мъже и жени и хорътъ на дѣцата, имаше още и петъ голѣми и хубаво украсени колѣсници, които прѣдставяваха: социалистическия идеалъ; работническия трудъ и солидарностъ; съюза на народитъ отъ негрѣхъ материя (слѣдъ тѣзи колѣсница нѣрѣха носителитъ на всички сжществуващи въ цѣлия свѣтъ, знамена); срѣдствата за социал. пропаганда (една малка печатна машина работеше, и распрѣсвахъ малки печатни листовѣ изъ публиката); и петата носѣше единъ грамаденъ шаръ, прѣдставляющъ земното кълбо, а отъ долъ, на околоуърстъ, насѣдали малки момиченца, държайки нѣско въ раката си нѣкой социалист. вѣстникъ.

Трѣба да прибавимъ още, че Гандъската социал. федерация харчи понее отъ 15000 л. въ годъ за социал. пропаганда. И благодарение на тая пропаганда и „шумна“ дѣятелност, г. прогресисти Vooruit е прирѣквалъ, отъ новъ годъ до сега, около 3000 нова членове!

да плетат външи, да въхваляват и да сърадвават г. Величкова, че най-сетне въ България почва да застъпа и единъ Велич Уч. Съветът и да се грижи за успѣхътъ на учебното дѣло. А пъкъ то работата е много проста. Г. Величковъ е свикалъ чиновникътъ, които е назначилъ да съставляватъ този съветъ и имъ държи наизидателни рѣчи. Разбира се, че членовѣтъ на съвета не трѣбва да бждатъ волнодумци каквито бѣха делегатитъ на учителескиятъ конгресъ, или каквито бѣха учителитъ, които печатаха своитѣ протести, и които много по-добре сж разбирали интереситъ на учебното дѣло. Не трѣбва да се забравя, че голѣмата частъ отъ народнитѣ учители, както и конгреса имъ, се искаха противъ този съветъ, тъй както го е създакъ, по желанието си, г. Величковъ. За това и „демократътъ“ постъ намѣрилъ за нужно при отварянето на съвета, да искаже възмущението си противъ ония учители, които не поискаха да бждатъ гайди въ рѣцѣтъ на единъ каприциозенъ и твърдѣ самонителенъ министъръ на просвѣщеніето.

— Д-ръ К. Кръстевъ, въпрѣки своята лоша привычка, както самъ казва, да не премълчава нищо, когато заговори, премълчалъ е на една наша покана, да се занимае съ „направствената тѣлота“ на нѣкои наши редактори на списания, които твърдѣ неосторожно обичатъ да продаватъ евтенъ моралъ за чужда смѣтка. Въ замена на това въздържаніе, той си позволилъ да не придира много на „лошата си привычка“ и напишалъ въ V кн. на „Мисль“ слѣдующето: „За жалостъ и нашитѣ социалисти се влияятъ отъ тактиката на своитѣ противници: Презъ Априлъ и Май тая година ний четохме въ „Социалистъ“ статии и антрефилети, които, безъ да се червятъ, можтъ да пльнатъ колонитъ на двата най-кални столични вѣстника“. Ний ще се въздържимъ за сега отъ всѣкакви бѣлѣжки по поводъ на това „испущаніе“ на докторското перо и поканваме самия Д-ръ Кръстевъ да яви изрично кои статии и антрефилети има той предъ видъ.

— Отъ Руссе получихме едно печатно „открито писмо“ къмъ русенскитѣ граждани, съ което силно се осажда и протестира за 20,000 лева, прахасани напоследъкъ, отъ русенската община на вѣтъра т. е. за арии, файтони, гошавки, и посрѣщаніе на министритѣ и княза. Този раскошъ на народния гърбъ за посрѣщанія и испращаніе започва се по силно да обръща вниманието на българскитѣ граждани...

— Варненския кметъ Янко Славчевъ отпусналъ за 19 т. м. градския салонъ на нѣколко младежи да даждъ представление въ полза на бѣднитѣ ученици. Испреча се пакъ прѣдседателката на дружеството „Майка“ и иска салонътъ за даване на единъ концертъ. Кметътъ се колебае, но по настояванието на младежитѣ, че тѣ сж напели обявленията и направили нужнитѣ разности, три пѣти имъ обѣщава, че нѣма да имъ отнеме салонътъ. Обаче на 19 т. м. четвърти пѣти ги повиква и имъ съобщава че той отетѣпва салонътъ не тѣмъ, а на дружеството „Майка“. Тѣзи безочливостъ на полицейския кметъ възмутила много граждани.

Нашата солидарность.

Книжницитѣ и фарисеитѣ на „народната“ партия, въ предпоследния брой на крливия си „юрганъ“, който носи двузвучното име Миръ, между многото плоскости по разни адреси, намѣрили за остроумно и оригинално да испратятъ една и на нашъ адресъ. Право да си кажимъ, ний не бихме си хабили книгата и масилото да занимаваме читателитѣ си съ блюдавитѣ каламбури на едни мухлясали мозъци, ако задъ тѣзи каламбури да се не криеше орази уместивна нишета и нравственна окапалостъ, която вече отколъ е станала едничката характеристична черта на нашата буржуазна журналистика, и ако чрезъ тѣзи окапалостъ не говореше самото правилство.

Като отекуватъ, по обикновение, само нѣколко фрази и опашки отъ фрази изъ предпоследния брой на нашия вѣстникъ, смѣшнитѣ книжници около Миръ просто не могатъ да си намѣрятъ мѣсто отъ смѣхъ предъ нечуваното обстоятелство, че нашата сиромашка партия се поддържа исклучително отъ скромнитѣ вносове и лепти на членовѣтъ си. Уместивното имъ безсилие въ този случай — да схванятъ цаката на тази съвсѣмъ обикновенна и понятна за всѣка порядѣчна партия работа, — е толкова голѣмо и високъ моралъ, който лежи въ основата на подобенъ партиенъ принципъ е тъй невъзможенъ за тѣхнитѣ буржуазно пунгашии моралъ, щото, въ при-

тното заблуждение за своето превъсходство, тѣ не намиратъ друго по-подходяще изражение на чувствата си, освѣнъ безсолния майтапъ на чумагаша и плоското остроумие на единъ Маджаровъ.

Въ този случай, разбира се, ний никакъ не можемъ да завиждаме на смѣшнитѣ книжници и фарисеи. Но не можемъ да се въздържимъ отъ да не дадемъ нужния отговоръ на онова, което тѣхъ особенно гѣделика.

Отъ едно крайно глупаво антрефиле въ 138 брой на плащания отъ шпионскитѣ фондове в. Миръ противъ социалиститѣ може само едно ясно да се разбере, че на организаторитѣ на шайкитѣ много се иска щото работницитѣ да престанатъ да даватъ материална и морална помощъ на работническата партия и да не влизатъ въ „списъка“ на социалиститѣ. Съ една дума Миръ иска дезорганизацията, разсипванието на социалистическата партия.

И това желание на властующата партия е твърдѣ естествено и понятно. Нашата партия е трѣнъ въ очитѣ на властующитѣ, тя е страшно за всички експлоататори и угнетители народни.

Но какъ може тя да представлява нѣкаква сила? Именно благодарение на оиѣзи „помощи“, които принудиха Миръ съ едно заговорване да искаже единъ купъ глупости на адресъ на нашиятѣ „мѣстни партийни каси“.

Искате ли да знаете нѣщо повече за тѣзи помощи? Тѣ ни се налагатъ отъ нашата солидарность, която лѣжи въ основата на работническата партия. Ний нѣмаме помежду си хора, които да сж кради съ милиони, за да издържае нашитѣ вѣстници и усгна пропаганда. Между насъ нѣма убийци и пародни угнетители, които съ силата на полицията и войската да държатъ властѣта, да обиратъ работния народъ, да си даватъ тѣсти заплати и пенсии, да си създаватъ тайни фондове, отъ които безконтролно вадятъ съ десетки хиляди левове за събственитѣ си джебове. Ний отбѣляме отъ зальга си, жертвоваме частъ отъ скъпото си време, полагаме слабѣтъ си сили, за да поддържаме онова свѣто дѣло, каквото може да бжде социалната демокрация.

Тогава, когато васъ, г-да народнистивни свързва само грабежътъ и насиленето, насъ, защитницитѣ на работния народъ, ни свързва свѣтлата и мощна идея за възстѣржествуваніето на правдата, свободата и общото щастіе на народа, носителъ на която дпесъ се явява само социалната демокрация.

Вий г-да министри, спекуланти, фалити, дезертиори, всевъзможни фалшификатори и пролажни натури, които пишете въ в. Миръ, искате, щото, ний, работницитѣ да дезертираме отъ нашитѣ редове, да не помагаме на нашата партия. Разбираме вашето желание. Вий искате, щото работницитѣ да помагатъ на „народната партия“, съ други думи вий искате щото работницитѣ безропотно да подлагатъ гърбъ на вашитѣ сопи и камшици, да търпятъ, когато господаритѣ имъ смѣкватъ кожитѣ, безчестятъ дѣщеритѣ и сестритѣ имъ, убиватъ съ гладъ тѣхнитѣ стари родители и измѣчватъ въ най крѣпка възраст тѣхнитѣ дѣца; вий искате, щото тѣ да мълчатъ, когато фелдфебелтъ имъ избива збѣитѣ въ казармата, когато пристава ги истезава въ участѣитѣ, когато офицерътъ и шайкитѣ ги убиватъ на избирателното поле; вий искате, щото тѣ да „гасятъ свѣщитѣ“ въ Бѣла Слатина, да ставатъ шпиони на полицията, да биятъ съ сопи своитѣ брати въ врѣме на изборитѣ, да фалшифициратъ самитѣ избори, да бждатъ подли като васъ и да ставатъ орѣдѣни на привелигированитѣ крадци; пай сѣтиѣ, като върхъ на всичко вий искате, щото работницитѣ да е изпълненъ съ „династическото чувство“ т. е. да цалува мантията на княза, да бжде неговъ робъ, да сваля шапка на неговитѣ коне и лакеи, да му плаща щедро за нескончаемитѣ расходи, да го има за богопомазанъ, да му вика „урра“ и вечеръ да си ляга съ празенъ стомахъ.

И наистина на който работникъ му тегли сърдцето къмъ тия хубости, да ви е халалъ. Но такива работници нѣма; има само не

съзнателни, прости работници, които още не сж разбрали своитѣ общи интереси, които още ви робуватъ само за това, защото не знаятъ какъ да си помогнатъ. На тѣзи именно работници вий дължите вашата властъ.

Но щомъ проумѣятъ какво искаме ний, социалиститѣ, тѣзи сжщи работници преминаватъ на наша страна и сами доброволно помагатъ на общата ни партия съ всичко, каквото могатъ. Да, въ нашата партия работникътъ дохожда съзнателенъ и самъ поддържа оная солидарность, която ни обвързва при убѣдението, че само съ общи сили ний ще доискараме нашето дѣло до край.

И въ туй време, когато книжницитѣ и фарисеитѣ около Миръ искатъ нашата дезорганизация, „списъкътъ“ на социал-демократитѣ постоянно расте и редовѣтъ на народнитѣ приятели непрекъснато поематъ нови ратници, безъ да могатъ мухлясалиѣ мозъци на „народната“ да родятъ нѣщо повече отъ плоскитѣ майтапи, безсмислени каламбури и блюдавити остроги.

„Социалистически катихизисъ“ КОНФИСКУВАНЪ.

Последния брой отъ сръбскія в. Социал-демократ извѣстна, че властѣта въ Бѣлградъ е конфискувала наскоро напечатаната на сръбскъ езикъ книжка Социалистически катихизисъ, за която извѣстихме въ миналия брой.

Тѣзи брошура е преведена почти на всички язици. На български тя е преведена и се продава още отъ Стамболово прѣме; излиза, че тиралтъ Стамболовъ, който съ своитѣ „агове“ вършеше всичко, е излѣзълъ по благоразуміе отъ сръбскитѣ управляющіи, като не преслѣдваше социал-демократическитѣ книги, макаръ съ всичката бѣснотия на своитѣ прокурори прѣслѣдваше нашитѣ вѣстници.

Управляющитѣ, съ своитѣ груби и диви прѣслѣдванія на социализма като че ли се явяватъ природно тѣлоузи. Тѣ не могатъ да излѣкатъ никакънъ урокъ отъ историята поне на последнитѣ 10—20 години, за да разбератъ че най-малко грубитѣ насилия могатъ да попречатъ на необятната социалистическа вѣлна, която обхваща и най-затѣгнатиѣ краища на напредналитѣ страни.

РАБОТНИЧЕСКИ ИНСПЕКТОРЪ.

— Атанасъ Стоиловъ, кундурадѣния работникъ, се условилъ при Атанасовъ въ Ст.-Загоръ за 100 л. годишно, съ храна и единъ чифтъ обуца. На 19 Юли т. г., като се намѣрилъ въ нужда за пари, поиска отъ господаря си да му исплати останалитѣ 25 лева. — Защо ти сж пари? попиталъ го грубо бай Атанасовъ. — „Трѣбватъ ми за въ дома, само на господаритѣ ли трѣбватъ пари?“ отговорилъ работникътъ, докаченъ отъ неприличната обноска на господаря си. — „Какви пари искашъ отъ мене, когато азъ ти исплатихъ всичко? Маршъ на вѣнъ!“ искрѣскалъ господарьтъ. Работникътъ, изненаданъ отъ такова обращение, си излѣзълъ и на другия денъ дохожда повторнъ. „Нали ти казахъ да не стѣпвашъ въ дюкинтѣ ми? посрѣща го господарьтъ; ти си същиятъ, азъ на социалисти пари не давамъ!“... Споредъ бай Атанасовъ, социалиститѣ отъ гладъ трѣбва да мрѣтъ, или трѣбва да се истрѣбватъ отъ лицето на земята. Но пъкъ тия сжщи социалисти сега му типосватъ името въ вѣстника и мало и голѣмо ще знае, че бай Атанасовъ безъ никакъвъ срамъ на челото, е отхалалъ отъ зальга на единъ работникъ, който цѣли ноци му е работилъ като робъ, за да го храни съ потѣта си. Хей, бай Атанасовъ нима само защото е социалистъ, не му доплащашъ? Амъ на колкото души не си доплащилъ, все социалисти ли сж бѣле? Или ти за пръвъ пѣтъ плащашъ така честно и почтенно на своитѣ работници. И така работникътъ билъ исхвърленъ на улицата безъ двѣ пари, следъ като е работилъ до последни сили, както работятъ у насъ кундурадѣниѣ. Кѣдъ да си потърси правото, на кого да се оплаче, когато нито сждилище нито полиция не щѣтъ да се застъпятъ за него противъ пладнешкия грабежъ на господаритѣ?

Работници сдружете се!

— Желѣзарьтъ работникъ Хараламби Петковъ, въ Вратца е още по злѣ опенравданъ отъ господарьтъ си Стубленски даже безъ да е социалистъ. Единъ денъ Хараламби му поиска 3 л. за харчъ; на часътъ Стубленски го испѣжда изъ дюкия си, като му недоплаща не 3 л., а 50—60 л., които му дължалъ. Работникътъ останалъ да се скита на улицата безъ хлѣбъ и безъ работа. Сжщия Стубленски, догдѣ увѣрже въ мрежата си нѣкой работникъ, казва му че ще работи само 10 часа на денъ, а сетнѣ ги въскачва на 11—12 ч. съ сжщата заплата и работникътъ ще-не ще му работи за да не изгуби и онова, което е спечелилъ. Срещу тѣзогоишния Великденъ, когато му е редъ да се заплаща на работницитѣ частъ отъ годишнитѣ заплати или да имъ се дава малко свободно време за да се

приготвят за посрещане на празникът, Стубл. ги карат да му работят до късно вечер и испъждай ония, които му поискват пари, а старшия работник испъдил и не му заплатил под предлогъ ужъ че проповѣдвал социализма. Тази работа хасълъ така излиза: „социалист не социалист, нали не щепи да ми слугувашъ безъ пари, хайде на вѣтъ!“ Иди се сжди сети, когато никои не ще да те чуе.

Работници, искайте законъ, който да ви защитава отъ такива тѣжки неправди!

— Софийски лѣкаръ Г-въ ималъ обичай да промѣнява по десетина слугини на година, и на всички да спира дрѣхитѣ и да ги испъжда съ бой и псувни. Така Параскева Величкова отъ с. Бойлово поискала си паритѣ по исканието на родителитѣ ѝ, които сжщо дошле при лѣкарътъ. Но г-нъ Г. не само не имъ заплатилъ, но ги истласква на вѣтъ, а слугинята, която при тѣзи грубости заявила, че не ще вече да му служи, дрѣпналъ въ кухнята и я билъ съ бастуна си, като затворилъ вратата за да не би нѣкой да чуе виковетѣ ѝ. Слугинята си отишла безъ пари и безъ дрѣхитѣ. Г-нъ лѣкарътъ ималъ сега дрѣхи за 10 слугини; на битъ пазаръ да ги продаде, ще искара колкото пари е далъ на слугини.

ВНОСОВЕ

въ Централната каса на партията.

Хасково. Отъ групата стрѣцу	Кв. № 1408	10	—	л
Т. Пазарджикъ. Отъ Г. С.	„ „ „ 1409	15	—	„
София. Отъ Г. П.	„ „ „ 1410	20	—	„
„ „ „	„ „ „ 1411	1	—	„
Свищовъ. Отъ С. Бевъ	„ „ „ 1412	6	—	„
Попово. Отъ Д. Чакъровъ	„ „ „ 1413	14	—	„
Нанси. Отъ групата	„ „ „ 1415	68	—	„
Провидия. В.	„ „ „ 1416	10	—	„
Видинъ. Д.	„ „ „ 1417	50	—	„
Бургасъ. Б. Б.	„ „ „ 1418	20	—	„
Новий Пазаръ. Отъ групата	„ „ „ 1419	35	—	„
Преславъ. „	„ „ „ 1420	60	—	„
Чирпанъ. „	„ „ „ 1421	30	—	„
София. Д. Хр.	„ „ „ 1423	10	—	„
„ „ Д. В.	„ „ „ 1424	10	—	„
Видинъ. Д.	„ „ „ 1425	22	—	„
София. Г. Б.	„ „ „ 1426	35	—	„
Вратца. Внесени отъ групата ср. кв.	Кв. № №			
отъ 1427 до 1444 включително	„ „ „	200	—	„
Плѣвнѣ. Отъ групата	„ „ „ 1445	5	—	„
Казанлъкъ. „	„ „ „ 1446	135	—	„
Плѣвнѣ. „	„ „ „ 1448	9	—	„
Баспичанъ. С. К.	„ „ „ 1449	2	—	„
Хасково. Клуба	„ „ „ 1452	26	—	„
Плѣвнѣ. групата	„ „ „ 1453	28	—	„
Ески Джумая. Отъ „	„ „ „ 1454	15	—	„
Фрибургъ. К. Х.	„ „ „ 1462	1	—	„
Вратца. С. И.	„ „ „ 1464	5	—	„

ВЪНКАШНА ХРОНИКА.

Какво става въ Русска Полша.

Излезе отъ печатъ № 3 отъ издавания въ Лондонъ, „Официаленъ Бюлетинъ на Полската Социалистическа Партия“. Ний извличаме отъ него онай частъ, която хвърля малко свѣтлина върху Царското Иго надъ полския народъ, и се отнася до дѣятелността на нашитѣ полски другари въ самитѣ недра на руския деспотизмъ.

„Какъ ни управляватъ. — Царското правителство гледа на насъ, като на завладана страна, и чиновническата тѣлпа, която то ни испраца за да извършва надъ насъ своето дивашко поругание и притѣснение, ни най малко не се стѣсва да натѣква свойтѣ джебове чрезъ всички възможни средства. На послѣдъкъ е заловенъ на мѣстото на престѣплението единъ отъ най добритѣ представители отъ тѣзи пасмина, нѣкой си Кириченко, началникъ на полицията въ градъ Радомъ. Това човѣче не се с задоволявало само да си взима всичко каквото му трѣбва отъ търговцитѣ, които никога не сж смѣли да му поискатъ да си заплати дългътъ. Една шайка, организирана отъ познати крадци, прочути по нѣколко грозни престѣпления, живѣе и спокойно върлува изъ града и благодарение на редовния данѣкъ, когото, тя, като рушветъ, дава на горѣпоменатия началникъ, и този послѣдний го раздѣля съ нѣколко свои подчинени, тази шайка се ползува съ една пълна свобода да обира дюкянитѣ, безъ да се страхува отъ нѣщо, като даже и на мѣстния вѣстникъ е запрето отъ полицията да извѣстятъ за извършенитѣ ѝ кражди, заедно съ всичкитѣ имъ подробности...

Единъ голѣмъ капиталистъ, единъ старъ лихваръ и единъ канкия сж замѣсени въ тѣзи обори.

Отговоренъ-Редакторъ А. Ив. Гюзелевъ.

Трѣбва да се забѣлѣжи, че ако най сетнѣ оплакванията на жителитѣ бидоха чути, това е благодарение на личнитѣ спречквания, които се явили между прокурорътъ и жандаритѣ отъ една страна, и губернатора, който защищавалъ Кириченко, отъ друга.

Колцина други вършатъ подобни работи безнаказано!

Народния ентузиазмъ. — Следъ смъртта на Александъръ III, заплащаната отъ царизма чиновническа папачъ се помѣчи да подложи всичкитѣ слоеве отъ полското общество на единъ задължителенъ налогъ за да се издигне паметникъ на този „мироворецъ“. Следъ това на една великолѣпна основа изправили една плака, съ която се извѣстятъ, че паметникътъ е издигнатъ отъ „волнитѣ пожертвования на народа“.

Пом. управителя отъ окръгътъ Радзминъ, като съперничалъ по ревностъ съ другитѣ си събратия, свиква селенитѣ отъ селата, подведомственни на неговото управление и силно настоявалъ предъ тѣхъ да заплатятъ нѣщо за паметника. Като ги оставилъ да си помислятъ половинъ часъ, връща се изново при тѣхъ, увѣренъ по отъ рано за добритѣ послѣдствия, които ще иматъ неговитѣ настоявания.

— Е сетнѣ? запиталъ ги той съ заплашителенъ тонъ.

— Сетнѣ — отговаря най смѣлия изъ между селенитѣ — ето какво: ний пари нѣмаме, нѣмаме даже жито за пролѣтъ; но щомъ сме задължени, турете ни въ затворъ нѣколко дена за да се изравни това, което трѣбва да заплатимъ...

Русското правителство е съставило единъ таенъ списѣкъ на 2000 лица, които то смѣта за влиятелни въ полското общество и способни да обърнатъ това си влияние противъ угнетителя и завладѣтеля. За да попрѣчи на едно революционно движение, което може да стане при обявяването на война между Русия и Австрия или Германия, то е рѣшено, при самото обявяване на подобна война, да арестува тѣзи двѣ хиляди души и да ги распрати въ отдалеченитѣ руски губернии.

Тайния Вѣстникъ — ... Голѣмо значение има за развитието на социалистическото движение издаването на единъ партиенъ вѣстникъ въ самата Варшава, центърътъ на агитацията. В. *Работникъ*, основанъ презъ 1894 г. излиза редовно всѣки мѣсецъ, като дава на работницитѣ полезни свѣсти и като служи за посредникъ между всичкитѣ мѣстности, гдѣто има социалисти. Побѣсеността на стражаритѣ и на шпионитѣ бѣше неопикуема: какъ е възможно? Единъ вѣстникъ се издава и редовно се разпространява подъ поса имъ и тѣ да сж безсилни да го откриятъ!

При все това бдителността отслабва; като се напечата и пустна и 6-ий брой отъ вѣстника, полицията като че ли стана по умѣрена въ своето желание да го спрѣ изъ дваждъ. Въ туй време се приготвялаше и брошурката за I Май, която се напечата въ Лондонъ и сетнѣ тайно се пренесе въ Русска Полша. Презъ Юлий 1895 г. издаването изново се захвана: 7-ий брой отъ *Работникъ* излезе, като поднесе на работницитѣ едно приетелско писмоотъ Либкнехта...

Това бѣше цѣлъ ударъ за жандаритѣ, които бѣха помислили че вече съвсемъ сж погребали социалист. органъ. Нещастнитѣ незнайтъ какво да правятъ, силно смѣрени и нагробени отъ своитѣ началници. Като искаха по каквѣто и да е начинъ да дойдатъ до сполука тѣ я удариха хептенъ презъ просото! Кдѣ 15-й Юлий на единъ пътъ бѣха арестувани около сто души студенти, работници, малки чиновници, — мъже и жени.

Но нищо не помогна: почти на другия денъ, така да се каже, въ първитѣ дни на юлий излезе 8-ий брой, съ 8 печатни страници и една литературна притурка, въ която се забѣлѣзва, че продължението слѣдва въ идущий брой, — като отговоръ на гонителитѣ!

Силни радостни викове и насърчение предизвика това между работницитѣ.

Б. Р. Отъ горното читателътъ може да заключи каква дисциплина царува, съ каква енергия и преданностъ нашитѣ полски другари работятъ въ самото сърдце на Русското чудовище! При четението на горнитѣ съобщения, неможе да не се истрѣгне изъ гърдитѣ на всѣки приятел на поробения работенъ народъ викътъ: *Да живѣятъ полскитѣ социалисти!*

МАЛКА КОРРЕСПОНДЕНЦИЯ.

Троянъ М. П. Ц. вѣки. Получиха се уничтоженитѣ пощ. марки Здравѣте!

ОБЯВЛЕНИЯ.

Излѣзоха отъ печатъ:

I.
ОСМО ИЗДАНИЕ

АРИТМЕТИКА,

II.
ПЪРВО ИЗДАНИЕ

ГЕОМЕТРИЯ

за I, II и III кл на гимназитѣ и горний курсъ на основнитѣ училища, съставилъ К. Т. Жърджиевъ, учителъ при педагогическото училище въ гр. Шуменъ. 2—6

ИЗВѢСТИЕ.

Следъ нѣколко дни излѣзва отъ печатъ учебникъ по Всеобщата История (старата) за IV класъ на гимназитѣ и общинскитѣ училища. Ще се намѣрва за продажъ у съставителя Р. М. Каролевъ въ София. 1—3

ИЗЛѢЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЪ:

УЧЕБНИКЪ

по

БЪЛГАРСКИ ЕЗИКЪ

въ 3 части за долнитѣ классове

съставилъ

Ив. К. Саламановъ

преподавателъ при Видинската д. м. гимназия.

Адресъ: печатница „Надѣжда“ въ Казанлъкъ, или до съставителя въ Габрово. 3—3

Какво извършиха тѣзи година депутатитѣ. Печатанъ отчетъ на социалистическия депутатъ Янко Сакъзовъ Цена 15 стотинки.	ЧЕРВЕНЪ Народенъ Календаръ за 1895 г. отъ Н. Билкинъ Хубава книжка за пропаганда. — Распространена до сега въ повече отъ 3200 екземпляри. Цена е намалена отъ 25 на 15 ст.
--	--

Българска Драматич. Труппа „Народна Просвѣта“

ОБЯВЛЕНИЕ.

Управителний Комитетъ на новоставената *Българска Драматическа Труппа „Народна Просвѣта“* има честь да извѣсти интересующитѣ си Г-жи и Г-ци, които иматъ наклонностъ къмъ театралното искусство, че има вакантни мѣста въ труппата за 2 актриси. Желающитѣ да посѣпятъ въ труппата и узнайтъ условията, могатъ се отнесе писмено или же лично къмъ Г-нъ Ив. Гайдаровъ улица „Вислецъ“ № 30 — София.

София, 15 Августъ 1895 г.

КОМИТЕТА.

Материалистическото разбиране на историята

отъ

К. Доброджияну-Герей.

Интересна брошурка за всѣкого, който иска да се запознае съ основнитѣ идеи на социално-демократитѣ.

Цена 10 стотинки.

Печатница „Напрѣдъкъ“ — София.